

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Виходца је сваки тидаец. Презима за рок 60 дни, па тој року 30 дни. За Америку и други крај 2 десетке ротије.

Предплату и штапки писма до Редакције и Управе треба посыпти на адресу: „Руски Новини“ Нишковићи (Югославија).

Прецо страда земледелец.

То је јеши добре знаме, же криза, у којој живиме, најгорше пријеска баш паастох-земледеља. Но цене шицкога, но пааст ма на предај, спади најбаржай у порезија зос цену шицкога, ћо пааст мушки куниш. Ето ту пријешецици, з којих ше индзи, јак у остатија року падати цене земледељских виробох, а јак ше менјали други цене.

Вираховано, же цена фабричних виробох од 1928. року (початак кризи) падали так: Цо 1928. року коштало 100 д., то 1929. року спадио на 95 д., 1930. року на 90., 1931. року на 88 д., 1932. на 85 д., а року 1934. на 76 д.

Дрепојдни фабрични вироби спадли лакус веџеј аје највеџеј на 60 д., а лаповдни заш осташи на стареј висоти.

Монополска роба (доган, цукор, витријон, соли) у тим часу иже менеј потунели, а дајо јак на приклад соль, даја постало иже и драгаше.

А тераз онагриме падаи цене земледељских продуктова.

Зарно, котре 1928. року коштало на приклад 100 д. то 1929. року коштало лем 86 д., 1930. лем 76 д., 1932. 56 д., 1933. 40 д., а тога року лем 38 динари.

Цо зос тога виходзи? Виходзи то, же за монополску робу мушки искака пааст дац трираз тельо зарна, јак датал 1928. року, а за фабричну робу мушки дац двараз веџеј ларна јак 1928. Р. Лебо з другима словами: тераз за пааста монополска роба трираз драгаша, а а фабрична двараз драгаша.

И док будаје постоји тата разлика у ценах, дотак будаје владај тата чекка криза. Лебо же фабрична роба мушки у цене зијака до земледељских продуктова лебо же земледељски продукт муша у цене дзвинију до ценах монополу и фабричнег роба. Иштого виходу неј.

За тераз можу себи паасти помагајац лем так, да је организујо до зем-

ледељских задруга и да ведио превадајо својој продукт у већим кантуму, бо лем так можу паасти голем кельо-тельо сами одредовај цену својим лијробом.

Други заш способ, земледелец мушки ћо ицеј потребних стварајо сам себе вирабијац и ћо менеј закукоја до тарговија. И баш у тим вељке зло, же зос розвојом индустрискиј престали земледељи вирабијац сами вељи ствари (клати, скори, обуљ и друге) и куповали у дјелтиј фабричну робу. Так постал пааст подполно одвисни од индустрискиј и тарговини, постал одвисни и у тих стварајо, дзе би не мушки, бо вељи

ствари пратили нају старији сами и добре им було.

Тоти стари часи, кед пааст барз маши потребовал дјетинску робу, муша не враниј назад, бо то животне питанје за каждого земледељца.

Модерна техника и индустриска зајајбровала пааста и тераз ће пааст мушки тога рабства вишеболзиј. То не значи, же пааст је проширија култури и пашредованја. Але кед модерна техника не води бриги о животу пааста, не мушки ше пааст анј на њој гледај, але мушки сам чувај себи живот и сам ће за себе старат.

Таки је природни закон живота. Није хто нам не поможе, кед сами себе не поможемо!

(МФ.)

Чи будаје нова руско-јапонска војна?

У пешаџаш тај исамни часи вељо је пише по новинах о јапонској војној политици и „миротворији“ советске Русије. Каждому је постављаја вопрос, чије годно прису до новеје борби межди Русије и Јапоније. Тот вопрос крајње обробени је новој књижоччији Москви (Модерн Солијатије Књижници — Загреб): „Нова војна Русије и Јапоније?“. Књижоччу написал једен од најпознатијих популарних новинарах п. Казимир Белавески. У твоје је вељкеј књижочки (ма 38 броја) обробени спідјуши теми:

1. Вопрос Сибирји. Ту жеје крајње пријављанешије даје просветитељи чијеја мушки знају о твоје жеје мало познатеј (јеје појесц — по љују познатеј) жеми Сибирији. Ту жеје биложени земљописни особносци, јемаје, љутогури и политични обстајници, правни порядак и на љонује историја и ћажносц Сибирији.

Друга часи гутори нај о Јапонској и новој Манџурској держави Маџжу Кјуо. Перише пријавана Јапонска, јак житељство, просвета и јак љонони (насеље); Манџурјија је окремна держава Монголија и Кина (Кина). Важно напомију, јак гутори гутори твоје књижочки, же Кина то жеје Кинези, але Кинези је так барз разлика межди собу, же на пр. межди житељством сибирским и јужним Кини постоји већша разлика јак межди

Немају и Албанија! То значи, же с Китаем је географски (земљописно) једно, док је у народним и културним згледу даси на веље часи. Кед тај себе пријаждаме Кину, тели нам постављаје ясно, чомја влада таји непор. Писатељ, тераз заш преходи на Јапонску и пријазује ћедно вопроси Кини, Манџурјији, Монголији и Јапонији. Пријазује је је тоги народи зајгодза з европску културу.

Из тречу часија пријазује нам писатељ националнији, расни рух у Чарлз. Није о познатим вопросу „живота опасности“ т. је од опасности шијабоднога розбија азијских народова за мир у Европи. П. Белавески нам доказује, же је ли Европејци не требаје баји нјакогого нападу „животих“ на Европи, бо и Јапонци и Китайци (Кинези) по њој природи вијду на љоније краје, у тим слујају на Австралију.

Књижочка је зверије за штарту часу, кога обраћа вопрос можности руско-јапонске војни. Писатељ гутори, же Русија до војнији сама не ступи, бо то приведено до пукаштвје револуције у Русији и росијаду комунизму. Јапонска заш не ступи до војнији, бо је тераз зајжата унорбованом Манџурском держави, Маџжу-Кјуо. Сада остава, же Јапонска будаје инцијала сијама помагаји побуни, коги би бићуши у Русији,

а особено у Сибірі. Й баш з тієї стоянки
важко відрізкі Сибіру, бо що у тій жади
осетя моєю рукою за звободу і самостій-
ливістю. І в людській природі є усамітнена
борба броць злого. Писатель же збері-
шов зос січанки: «На чий же страни най-
ви тут інші? «Слава!» «Христосове», «Ди-
вотворців» і. І Бог би знати що не він вінів?
Чи не найкраща обрана праща швейцарського
розвідання славянського Сибіра и вишебуд-
лених мільйонів свод комуністичних кур-
ляків и бойців? Чи и тіди останко на
страниці Москви и Комуністичний (Комуністич-
ний) Інтернаціонал - ІІІ. Інтернаціонал -
и ей хобзників ложемінських расистів, юда-
нівських і македонських жирів у людській
сподобі? Чи и тіди будуть слави ССР і
зубодані ї до тору історичних народів пре-
то, же би не «занувало мир»? Ето о тому
най себе як дівчо роздумаю и за себе
дорах будуть саки знад, яким мено при-
пала и дзе им право места?

Ми гу тому можемо доложити всім гільдіям,
же би добре було. Кед би беш од тих „бі-
сівськоучених“ панів, па и „чайних батогаю“,
хочи не знати ніч іншо, лем гуторици и шпиль-
баш „швейцарії, братству, садюкоши и мілосердію“, да бежко до рукою туту таємни-
ку відіжочів, да ю добре даскелю раз прене-
чити таємнику таємнику, що заправо знача их
„нови цивільно-просвітні ідеї“ и да запа-
метлю, же суд пародии чекан и кирбач, а
суд Божи слори але и досвігни.

Київська конта лем з Дніпра. Хто па-
нує в фалаті достане их за то Дніпра. А
нарече ще не атрас:

«Доск»

Загреб, Трешевська 1. ІІ.

Імаджин

СТАРИ ДЛУЖНІЦІ ПОСИЛАЦЕ ПРЕДПЛАТУ!

С. Сапаков:

Враження з вакаций.

Мал-сам поїздів в зони не поволали-
на „ватру“. Обмежив сам не ціло, інагли-
шавку и з младими Костельником пущав ще там.

Ноїт від улк спущувала. Дівчина час вір-
хів горох. Іренко — найстаріша син Костель-
ника — працівець як хто на „матрії“ буде и
які програми. Ватра тута пошвецева двадці-
річній, як український добровольці „Січові
Стрільці“ пошли на фронт. Приблизуємо не-
до табору. Крик, жаліх гірляндіях пластиках —
табориціх одгутує по чищій пісні. То їчера
— як сам познайомився з дійманкою за
зрепетку“ (друга йордія бізнесу.) Витаке ще
зос підтайками. Изземе от кухні на дікор, дає
що ма одбук „матрія“. Під вхідне затримує нас.
„стійка“ (страж). Мали катоні стоя у „стра-
жарі“ в палінку у вправі, а в лампіку є лі-
вий руки. Оживител нас и кед обачел, же „ду-
даги“ затримал кладуци пред нас палінку —
„пушку“. А вец заїгнідал... . Мушели аме че-
кац. Закон уж таки був... . Приходи „де-
журим дні“, наказує „перегусти“ и провади-
нас... . Табор опиниця. Вита нас „обозник“
проф. Білоостоцький, посвячайши симпатичним
чоловек и ажини національни роботник. „Прий-
шли за ватру? Вітаєм!“

На зоре висіка до фасаді метрі кога

РУСКИ ШВЕД.

СУДЛЯ НАПІХ СВЯТИЧНИКОХ.

Польський суд у Тернополі (Галичині) засудзел нашого пароха и 9 меша-
ци гарешту прето, же подчас нашої про-
цесії виліндривал польських жандарох,
котри процесії працеви пропреки и не-
достойно ще спровокували. — Даскеліх
напіх симпатичникох засудзили Поляні
прето, же пошвіцдовали споменники, па-
траєши погиблім воїнам Української
Галицької Армії, котри спадли у борбі
з Поляками 1918-19. року за звободу
Української Галицької Держави. З того
можеме себе представити, у яких чежких
и прикрайх обставініх живе наш народ
под польську влади.

Умар Михайло Грушевський.

У Москви ємар проф. Михайло Грушевський війдівши руско-українського исто-
рика, котри преучонан руско-української
народу і написал велику «Історію У-
країні Руси», котре дотерак вийшло 9
велькі київські, а ище і позвершена. Од
1822. до йоїш були професор українській
исторії на університету у Львове и вс-
тьло приютом розвіло українського на-
родного життя. Занімат є и в поши-
тику, 1917. року були президент Української
Національної Ради у Києві, але по-
пінчмар був слаби. У остатіх роках
бул член Української Академії Наук, але
го болішевики пре його патріотиці

сухого древа. Кладе ще так як у нас кукури-
чака. У пітрізку стирчи ядівці, коло
котрій пакладаєй конії, трапії.

Труби трікраз отікаєла. „Збірка“ (скад-
ака). Шицхи поставала у широкуткісі коло
Пралару. „Табор, позір!“ присіл дежурного.
„До батри, кроком віділ руш!“ и стіо ма-
лях катонах відібієли по спосіб жемі, як
дваці роки тому Українські добровольці, ко-
троми наїхка на чесці буде пілкня ватра. Ви-
ходи обласні и бівера, бічна ватра. На його
рівні почали розіплюючи, поднількови огнь, а
потім шинки зашивали:

„Гей у лузі червона калина похиналася...
Чого ж наша славна Україна захурнілася?“

А ми тую червону калину підаймо,
А ми нашу славну Україну розвеселімо...“

Учіхла писна, що — тіле єдинак красна, а
ту їще шайнейша — преркала іншої високих
лесах. Оскіль у мосі душі думи о тих, що з
тоту писно умерац шли. Цево од огню, що
праєвал и розпалювало ще. Доколя ясно. Не-
забутні іліди охабі туто цепло ѹ плахень у
душах та, що може ще не ризумя, наїо та-
ка забава.

Виходи обінані. Гутори о знатіні та-
ких з скадаків. Насіні інреді зберігай іс-
ко огню и теді бенідований, радзеви це. Із-
лії ще юрібіц и смуткім. У степу козакі
хединік, а недінко у юїкі катонац нашого

українську роботу інтервірую у Москві
дзе ємар у великій биди. Вичаси Йому
Памяти.

Мадирека прости Югославії.

Мадирека делегат у Союзу Народів Єв-
ропи вінів, же тужбі Югославії прости Мадирекі
и пре жарейски атентат та „мезін-
ародна текторія“. Іншак Еугарді гаїбл ице,
же єще вінів тає тужбі, бо при тій нагоді
буду розглянути и друга мадирекародні агента-
ти. Мадирека стої на тим, да єще фініфа в
тужбі Югославії почне пред Союзм Наро-
дах по скорей.

Догварія мадиреків и австрійських політичарів.

У австрійським вінці Владі Альв знищі
ше австрійській президент вінці Шуппінк, ми-
настрил Бург і Штокенгер зос президентом
мадиреків влади Гембенік и мадирекім міні-
стром вонкаціх ділох Капюм — як лоя. То
цілком політичні зови, бо глядна ствар була
да єще Мадирека и Австрія догваря, та буду у
Женеві відно зиступац прости антужбах Юго-
славії єже атентат у Марсію.

Італія не віджа Павеліча и Кватерника.

Таліяніски суд одбіл захте французского
суду, да му єще видаво прещаки еміграцію
Павеліча и Кватерника, котрии опікунни, же бу-
ли глядни, організаторе атентата за нашого
Края у Марсію. Таліяніски су темелі свою
одлуку на французко-таліянській догварії од
1780. року, у котрій стой, же тоги цна держа-
ви не буду видавац политичных кривців.

Хто стої в Югославію.

Отухбу нашої влади прости Мадирекі,
котра придана Союзу Народів буду поддерлан-
дружави Малій Антангі (Чехословакія и Ру-
муніска), він Французка и Турка.

Атентат на макінського Края Пут.

На макінського края Пут направели
Китайци вітентят, кед вои півнілі опатриц гроби

войска. Отеви скимою любови, оберял коло
себе людзюх, обедновал їх перца запалівал
таку до чесніх и славних ділох. До нашого
шерна ма з тей актры спаднук иска и роз-
богчан у віному любом до пінцого до зельке,
сните... . А потім наглашув клюму в чесці півні-
ваме ми кіннія и кого звадусме... . Пред два-
ці роками виступело напо войско по борбі
з одиничним інпінтелью, котри тримал нашу
жем у чеїкій ісвілі. Була то бой українських
стрильців з Москвяями. Найважіше бой одбу-
вали єще баш у Карпатіх. Коєрі вогнівних
розвідні ашади по наших жемах, в кригі пре-
літа не надармо.

А вец два жнунти чутеля на поческ по-
тиху за єще виплівоздені українського
народа. Лем отеви це послухал того присказу.
Бо іншіко що еле єкінтаріе чежко и неможливо
заданиц, так и елементаріе жадане швабоди
напей жемі! Прискази то юк вулкан, же би
познайште юде моцнейше вибухну.

Под таєк письмів такшую мали давачатка:
коломийки, позачок, гонак шпору ще пред на-
ми. А потім диклямаций.

Ватра уж доторівала, кед труба на мон-
титву заволала піцхікі.

„Во імк Отца... . „Отче наш“, „Бого-
родице Дво... . .“ а по тому пасія:

„Боже, юслухай благац!
Іщиць недоля наш край!“

своїх родичів веденою од Муксані. Од бомб, котру Кікадзе із краю руцели, були ранені десяльо особи, що були при кральові, але сам краль Пуй остал живий и здоравий. — Китайськ жерих манжурського царя, бо вони пристали, що Японська однагордь Манжурску сі Китаю і да напрямі од неї окрему державу под японським туторством.

Француза вигнали еміграцію.

Французы власни вигнали зос Французької 14 Югославію, котра були замінені до марсельського атеніату. Вони мали пойти до Іспанії, але их там не спіса приєднані.

Сліка большевицької „рай“.

Головні українські большевицькі поширені „Висти“, що виходять у Харкові, принесли єдину сліку, котра була країна, же не може ласоще, представник життя парасток у большевицькій Україні.

На сліку єдина турнія, що має оголошені домін, з котрих ще жертує на отримання старту на єдину вільно засаджену кукурудзу. А на тій турнії старт Жид в величчі привів посаж, у руках трима пупік і патрі на підлозі по кукурудзі, чи єті десяти нарасті, котрі принесли українці чутку кукурудзі. Більшевицькі шанко зарине од парасток одбіркою і предавані, да маю непевні за інтереси большевицької революції у їхніх.

Ето що дочекалися ласковиць українські землеміщици, котрі за революції звернулися до большевиків, що им вони направляють „рай на землі“, а тепер їх глаціїв житлові большевицькі на них власними вільно стріляють як танків.

Таки „рай“ змінили більшевицькі запроваджені на цілому світі. Проте ще кайди по-зуміні чесноки муша чуваць більшевицьких агентів, котрі сію відхилюють чесноки життя землеміщів у терапії присні і прищупують ти себе. Цигані вони, що є боря за ласоще життя худобних людей, а не справди грижують худобах за обички статок, бо у Бога аїті душу європейці. Рай маю у більшевицькій державі лем більшевицькі царівські комесарі і їх агенти, а худобни народ нема нікого права; підкій пілебоди, щека даї права на життя домін да умире од гладу, бо кед гладій чоловек украйди зос власного поля відчує чутку, чека то шкірці од кульки того Жида стріляка на турі.

І єдності сина народу,
Боже, нам єдність подай!

Ту більше и скорей як да слухав Бог проєси своїх дітей. Були то сирауди царинські молитви. Под отвореним небом, Штред цалював спокою як да сердечніє вислови ще звуки тієї могучої виснай. „Табор! Табор! Хоругві! (заставі) виступити!“ И вихода хоругві зібрана Пропор. Поляс спущування ще виснава. „Ще не вмерла...“ Почали з якушівкою побіжку думку шпизаме и припітраме ще, як ошакені з рефектору спущую ще два шпірою смуги: златка и беда. Змотую Пропор: „Табор! Почесть віддай! Право глянь!“. Полосунки подававме, щиро оддававме чесні своїму так обещанному символом белавого неба и златих полюх замінів з житом. Пред хоругвою вони ще заношев геть високо, а тепер попоїл табори... глібко до душох тих, котрі ютіє при їхніму отримані.

(Далі буде).

Оглашующе у „Р. Новинах“.

Кральові намесники на Кральовім гробі.

До Опленчу приїхали ще поклони блаженочинівшому Кралю Кральовінам намесникі Др. Станкович і Др. Нероціч. Др. Станкович положив на гроб віснові од чистого срібла, а Др. Нероціч мешкі венец, котрі мав 103 листа од чистого золота.

Загреб ще кланя жертвому Кралю.

27. нов. приїхали зос Загребу юліо 500 грауданох зос варошкім начальником Івом Ербером і цілім варошкім одбором до Опленчу, да ще поклони на гробу Вітсівкого Краля Уєднітеля Александра I. З піма бул и загребський сербські православні. відбійна Доснітій, котрі тричі мали на гробі парастас як казаць.

Князь-Намесник у Лондону.

Наш Князь-Намесник Принц Паша однією зос до Лондону, дзе має важливі договоряні зос австрійським міністрам військів їїніх Саймоном. Політичаре даваю тому підтриманію Князь-Намесника велику важливісць.

Умар сім'їски владика.

У Сеніо умар римокат. владика Іларіонович. Бул шаціка десять років, але стекол вільке поштовою медіні своїх стадом и у цілій державі. В. І. П.

Землевіддача врачам друстю.

Од 15. лютня почали землевіддачу у Войводині одплаковані своєю друстю. По жителю війводинських башків уж першого дня плачено коло 60%, друстю. Лем у селі башкі, котрі мали велико парастках дружинок, одпачено 10 міліонів друстю. Банкарі тута, же тута одплаковані друстю і що по-правиці нашу фашізму кризу и обживши сандовство и тарбону.

Віснішане монополічних приходів.

У перших шейсіох мешаючи сіадли на по-монополічні привати у поровнанні з першим полрохом щешилого роки за 18 міліонів. И так вілі у тих мешаючи достала держава зи потен 719 мілійонів, а того року 695 мілійонів. Тиж мінин приход дали панерік и піпік. Зато ще повікша приход од солі за 8 и од вітнійолу за 35 мілійонів.

Бію старокатолікох.

Старокатоліки то пошина секта, а на-правили ю однадціти от римокат. період у першім шоре пре другу женідбу. Недавно у срімським валале одпадло ласільно Мадарох із од римокат. Церкви (питали мадарські пісні у церкві) и освячали свою парохню. На отворені тей царюхі приходів их владика Марко Калодера, але в нагоди його приходу до Старих Яновів настава у валале бітка и драка старокатоліків, чечко рапти и привезені до винковського шпиталю. Самому Калодері із ще не стало:

Два катастрофи на желязиці у Боснії.

Недалеко од Банялужи у Боснії трапилася ще тих днів вілька катастрофа на лесовій желязиці. Кед волни дрісса преходила на сіні 600 метри глибоку долину, пукла на сі-

ним візоту осінній и залін вілак спаднула з тій стрінині вісніні долу. На місці остал мертвік Іван Куковіч, в смертельні ранти Стево Оже-тевич. При Закидовіті вдерел відсік ванни з дрівом на другі вагони. Вагони це цілком розтрепали и забили роботівка Тодора Йовановича.

Батогашом.

З Господіщох до Дордьова „Заря“ сідак бліскі
Гоч ю жерка и не любя
Вона ю лем циска.
У Дордьове батогашки
Владаю бойтаре
И збор ю їм уж ваниці
Бо бара людя „старе“,
У Дордьове руски „Бата“
У „Батови“ велика жуаросц
Лем маєнська глава
А кед на ю попатриме
А вона — чехака.
Мань ю є „Бат“ политики
То за велики глави
Бо за гаху золотику
Треба розум здрави.
Бо мя знаме батогашку
Політичну шалу
То ще юда по „Батови“
Же ма зредоги жалу.
А ми маме — цо в наю
То „Руска Новина“
Вона шиціях час Русів
Красна імовікі
А у Руским Крестуре
Киців нам Просніта
Най ю Господи Бог ложів
На многа літа.

Дордьовчань.

Господінці.

Храм Церкви.

На зиранник Собібра Михайлі Архістра-тига — страду — підуть ю у нас храм перші. Госцю було шумне зос шиціях наших кілайдоз. Ксіля красна, а на пінцевих богослу-женьюх вана каплічка претолия була. У прекрасних наших церковних письмох цали народ учасников на богослужіннях так, же нам на-шо брана Сербі, котрі слухали тото пінканіє призначали; же наїсце напи парці любі своє, люби свою церкву, люби сию святиню, свою богослужіння у котрим зос цалу душу свою участю. На жаль, мусонне яванц и єду смутну висіку. Пред кирбайдом бул и у нас уж од-паднік од напей вири потеряні богослов Янкій Нісланікі, да йастави ройнту, котрі на-шо батогаше започали, да нагваря наїх люднох, да прехіда зос своєї вири — своє да охвіб — а да прейду на якунь „пірнідонську ви-ру“. Розумі ще, же народ гварді у свої, своєго ю тима и міцького успаху не має.

Свидоми господінчанє як свидоми Русиці и тварді треко-католіки юліо 40 фамелій з обрізанішом бешедую и патра на своїх пар заблудініх братох, котрі своє власне охвібю и наїдаю агнітатором, зос маю пінеко стя-цю юпакії своїх вири и свою руску народівши.

Руси.

Хасен од „Зарје“.

Будијом видно је јединим батогајем на роботи. Чудно ми било, же кој кад саја куриц и прашаје цигарету, а не ме одеши крај. „Яктија маш паверник, же не одомис скријаш?“ — питам је му. — „Ша паки, ето од „Зарје“. И најсре маја једно число „Зарје“ и од овог архиве паверника. Веџ ми гугарел: „Лепко мис терга, бо ми тогу „Зарје“ задармо послао та ве мундук јуношан паверник. Пе радијум је, же мим да у „Зарје“ читај, али же дигара за паверници улупију, кад ми је дармо послијао. — Задаваје, ето добро ходије, нач „Зарје“ виходије и за то лога добра! (Лем јак ју можу задармо послијај, али то јонта вељаки пењија! — Редакција).

Руски Керестур.

Циган Илько.

Јак у дајких далских жижийских крајима примије сарзо је св. тајни: хресћење, жирављавање, спасење, притисак, маложењство и слепо помажање на смртним чачу 78-рочни циган Илько.

Же напоји Циган јије вишак и же обично примају јам тајну хресћења и тајни умрујућих, то какдому познато. Али же би остал дајде до старосци не хресћења, то иже не було чуј. Па и тот Илько остал не хресћенијем пре правилностија својога отца. Но његово оције дасци широм умерали, па јон се бујија дајде дајде хресћења. Зато кад му је родаси тот Илько не даја то хресћење и так Илько остал не хресћенијем до старосци.

По св. тајиој фртанко ужар. Св. тајни покойному подзелел п. капелан Миклош Вонго и ховал в недасљо. Вон поучел Циганох, да јону широмо ик ше людом шведчи, да ходије до цркви и да им не буде једно пимерцопомоје на вичност и Бога. Тото смутне событије указало Ниглоја, же гоч су јак запуштије и их св. црквија трима за својих синох. Може вони и нас поучије, же кад видији Циган не сце пре Бога умреји, да ше и мы старајме да нас не спијеји исприговених шимера.

Крижевци.**СВЕЩЕНСТВУ И ВИРНИ ЕПАРХИЈИ
КРИЖЕВАЦКЕЙ.**

Дава је павијак на вишко и ровније, же Јанко Виславски престал богослов нашай епархији и стражел шијаки права, яки мајак богослов. За терав лом тельојавије. —

Одличарият епархији крижевачкай, ДИОНИЗИЈЕ, владика.

Духовни живот**Святи Павло**

апостол народох.

У Брусајије.

Други дзен звонац римски стотник архивејејох и предијакох јудајевских, да ше од њих дозна, прејко вони нападају на Павла. Кад је

шијаки походаји даја привеси в демаји к Павлу.

Иако гугарел ту жијловскому соброју: „Люди, браца, я до терав вине јака у добрији совији пред Богом!“

На то скричал архивер Анакиј: Бијце го, богохуљника, во лицу!

То разговараја Павла и вон скричал: Тебе буде јаки Бог, ти журу побилиши. И ти ту припалаја, да ми судиши за закону, а ирони за закону гвардији, да ме био.

Омерковал Павло, же једна чија медак Жидак је пријадају у странији фаризејох, а друга у садукејом. Одлучел да тога вијасије и гвардел: Людај и браца! Я фаризеј и син фаризејов. Судак же престо, же научуји во скрећење метрих. — И почал гугарина о воскрешењу метрих, як научија Исус Христос. Престо настала једака фаризејки и садукејки вељака јавада. Но садукеј научовали, же нет воскресења, нет анђелох вији нет души. Жижини фаризејски кричали: Ничога злато не находитиме у тимајају. Кад дук пригварел ту икону леби ангел, веџ ик вјојовије з Богом.

Стотник увијаје, же у јавади Жидак је је годин ројтарац Павла и дал го одвеји назад до демаји.

Вкоци јавел је Павлу Христос и гвардел му: Буда храбри, Павле! Ек је шија шведчел за ми у Брусајију, так будеши шведочија в Ујиме.

А Жидак садукеј не јаровали аи водији вијоци. Даскејт спомедаји њих догварели је, же не буду аи је је вији, док не албию Павла зос Тарза.

Було тајих нецијаја ик штетац. Вони пошли су предијаком јудајевским и гварели: Ми же зарадили, же не будземе аи вији аи је, док не забијеме Павла зос Тарза. Зато вијејаје дајце стотникова аија, же среће иже раз бенедован з Павлом. А кад го јам прес јас виједу, ми такој скочије на њаго и забијемо. — То чул малки хланец, котри нече учеј у храму. „Ша то вони о мојим бачиковим бешеју“ — подумал себе хланец. А бул то сви Наговеј шестри, котрије родитеље дали до јерусалимскога храма на научу.

Хланец такој одбегаја римских стражи и модије ју, да го аущаја стотникова и гвардел му. Жидак је догварели, же забијаја Павла, мојога бачика, кад го ти најотроје пред њих виједзеши.

Задумал је стотник. — Вељку бригу имам, з твојим бачиком, — гвардел. — Не знам, да јон таке Жидак зробил, же го сту забијаја.

Бо вон научује другу икру, не таку јаких — гвардел хланец.

А так? — гвардел стотник. — То је вији ми ик не тиче. Я то можем ик је искоји пушција на шлебоду.

Ти го пушција, а Жидак го такој забијаја: — гвардел застарати хланец.

Маш право, хланче. Видим же ти розумни и же бараји любијаш својога бачика. Я же уж оставам, да јому ик не буде. Идејам дому икому истутор, же ши бул при мене.

Веџ стотник расказаја, да Павла под мојну стражу одвелу до Кесаріје, одкајаљ вон и пришол до јерусалиму.

(Далей будве).

Два ферталї жеми

преданајо је на ореку једним руским вијадељама у Сриме. — Упитац у редакцији „Руских Новинах“.

За редакцију одговора: др. Франко Џидовић, парох и декан у Ђакону.

Пријука: Бискупске Тискаре у Ђакону.

ГАЗДОВСТВО**Џо значи „рационалне“ газдовање.**

„Рационално треба газдоваја“ — тоги слова икшича чујеме, а веји не знајо, по тоја бешеја „рационално“ зданија. Зато го ту је кратко потолкујем.

„Рационално“ — то латинска бенеда. Рацјеј значи разум, и рационално даво роби; значи на приклада газдовац так, як нам разум и наука укажају. То значи, же треба газдовац так, да ите је мене и да легчейше роби и да иже је мене капитал укажа, а да је икак достаје по велики хасен. Рационално газдује таја, котри трима статок најлијнији фати, котри не легко каржи, и мож го легко и добре продаја. Рационално газдује таја, котри шеј лемјаје зарно котре с здрасе, чистей вибраји фати, котре тарговици највећаји најтају. Рационални в газда, котри ала је је икак гнији и гнијовију и меркује, да својоја жеј превељо не вијасије таја, же му једнога року добри хасен припојије, бо на приклада пошаје саму икону леби посадаје саму цукрову рену, а на рок му икако слабо зродак, бо жеј преслаба.

Нерационално газдује таја, котри ма стари потубени газдовски, серсак, котри треба не престано поправија, а нигда в не у шоре.

Кратко пошадено: рационалне газдовања то ројуме не газдовања, кад газда икако роби новочиним способом, котри видумали и вепровојали ученији вјроноји.

Вијагра же рационалне газдовање то обична ствар, али попатрије лем по вијадељи вијадељи таја, котрије такој највећаји људи, котрије газдује рационално и добре им је ведеје, а вији и такој, котрије газдује нерационално и газдовање им икак не идеја.

Пошта „Руских Новинах“.

Иксни, — Лем попаде Вију статији и лијеје далей.

Гарди Василь, Којур. — Вија предплатија вијадељена до конца јула 1934. року.

Чивијар Михај, Р. Керестур. — Попадија сис Вију хижну пумер. Јавије то на парохију, леби пам.

Бурза

Нови Сад 29. XI. 1934.

Жито нове	105—115 дин.
Кухурица бачка и сримска	55—65 дин.
Ярец бачка и сримски	65—75 дин.
Овес	50—55 дин.
Мука 00 нова	205—210 дин.
Мука число 2	185—205 дин.
Мука число 6	135—145 дин.
Кромпли	55—60 дин.
Пасуја	110—115 дин.
Отруби	50—60 дин.

Издава: Михајло Фирах, Пинкоревци.

